

sundhedsbehandling som business at købe de dygtigste læger, som skal tages et sted fra, fra det offentlige sundhedsvæsen. Det er det, man påstår vil give den brede befolkning bedre tilbud.

Nu har jeg jo været her i Folketinget i en snes år efterhånden. Jeg har fulgt udviklingen hos Venstre og De Konservative i de år. Tilbage i 1980'erne havde vi diskussionen om, hvorvidt vi overhovedet skulle have privathospitaler. Det mente Venstre og De Konservative var vigtigt. Men man forsvor, at der skulle offentlige kroner ind i det her. Det var frihed til den enkelte, som kunne betale med sine egne beskattede midler. Det kunne vel ikke være rimeligt, at vi forhindrede det, eller at der kom udlændinge, som var interesserede. Det var diskussionen. Der kan findes en række besvarelser af den karakter tilbage fra Venstre og De Konservative.

Nu går diskussionen på: Hvis vi nu stopper det ind i skattesystemet, så det ikke er så kendt, og dermed giver det offentlige et tilskud over skatten, og vi så i øvrigt starter med dem, hvor det er arbejdsgiveren, der betaler.

Men det næste, vil jeg sige til hr. Rudiengaard, er jo, at naboen, der bor ved siden af ham, hvor arbejdsgiveren kan betale, uden at det får skattemæssige konsekvenser – efter at sygehusvæsenet er blevet forringet med det forslag, hvis det blev gennemført – så selvfølgelig vil stille sig op og spørge: Jamen hvorfor skal jeg betale med beskattede midler for at komme ind på et privathospital og blive behandlet, når min nabo, Pedersen, får det finansieret ved ubeskattede midler og med fradrag for arbejdsgiveren?

Det er salamimetoden med det ene formål at få skabt et A- og et B-hold. Med det formål, at vi skal over på forsikringsordninger i stedet for at have den nordiske velfærdsmodel.

Der vil jeg gerne sige, at den ideologi, jeg og regeringen står for, betyder, at vi er parate til at forsvare, at folk skal have en lige og ordentlig behandling. De ressourcer, vi har; såvel de økonomiske som de menneskelige, skal kanaliseres ind for at sørge for stadig bedre behandling, som vi har dokumenteret. Det er ikke løs snak det her. Det er ikke en underminering af sundhedsvæsenet, som det skete i de 10 år, hvor Venstre og De Konservative havde et specielt ansvar. Derfor vedstår jeg mig meget gerne ideologien, en ideologi, der betyder, at hvad enten det er direktøren, eller det er arbejds-

manden, eller det er pensionisten, eller hvem det er, så skal vi have et sundhedsvæsen, der står til rådighed for dem, kan give ydelser og behandling af høj kvalitet, med korte ventetider og med den konsekvens, at folk får en lige behandling. Direktøren skal nemlig også have en ordentlig behandling, men ikke en bedre behandling end pensionisten.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg bliver altså nødt til at konfrontere skatteministeren med den kendsgerning, at vi i 1982 overtog et fallitbo fra en socialdemokratisk ledet regering. Der skulle rettes op på økonomien, og der skulle spares, og der skulle også spares i uddannelsessystemet, og der skulle også spares i sundhedssystemet. Og rettet op på det, det fik den borgerlige regering.

Og så vil jeg gerne spørge skatteministeren, om det ikke var rigtigt, at skiftende borgerlige regeringer var mindretalsregeringer. Hvis Socialdemokratiet dengang mente, at den uddannelsespolitik, der blev ført, at den sundhedspolitik, der blev ført, var så problematisk, som vi skal høre på i dag, hvorfor var det så ikke muligt at samle et flertal uden om regeringen? Eller at presse regeringen, som man udmærket var i stand til på det udenrigspolitiske område, hvor man med sin fodnotepolitik fik presset regeringen? Men man mente det åbenbart ikke så alvorligt.

Næh nej, men så kan man bruge argumentationen nu. Men der er noget at tænke over.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Som det er blevet sagt flere gange her i aften, så er der jo noget, der hedder ideologi, og jeg har dyb respekt for ideologi, og jeg har også respekt for, at vores skatteminister har de holdninger. Så kan jeg jo have min egen holdning til, at jeg synes, det er forkerte ideologiske holdninger.

Men det lugter langt væk af, at man har set sig vred på de private sygehuse. Det må jeg stadig væk fastholde, og jeg vil gerne sige, at vi lægger op til, at de private sygehuse selvfølgelig ikke skal dominere det danske sundhedsvæsen. De er et kærkomment supplement, og hvis skatteministeren havde læst beslutningsforslaget dybtgående, så præciserer vi jo, at der ikke i dette beslutningsforslag er lagt op til nogen form for et A- og et B-hold.